

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 4. Quit intersit inter imperium patris & domini. Emendati Afranij
versus apud Gellium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

telliguntur. ego igitur ita eos interpretor. Fido equidem tibi. ceterum inimica mihi est Pelia domus: itemque Creon. *πέλοις δ'*, nempe Pelia & Creonti: *ἀγασσιν* *ἐπὶ ἐν γαίης*, si venerint, cupientes me à finibus tuis abducere: *ἔμεθ' ἂν*, tu id non permittes, neque me eis trades: siquidem iureiurando solem mihi tuam obligaveris. At si nudis tantum sermonibus mecum conueneris: (hoc enim est, *λόγοις δ' ἠμιβασ*) neque deos testes adhibueris: tum te fortassis amicè cum illis geres, neque stabis iis, quæ inter nos conuenta erunt. ea enim vocat *ἐμπυροῦ ματα*. addit deinde causam probabilem, cur vereatur, ne ita eueniat. Cum autem vulgo legatur *μεθείου*, aut *μεθείς ἂν*, vbi ego legendum censeo, *μεθ' ἂν*: & *ἀνάουτο*, vbi ego, *ἀνάουτο*: quantum ea res *ἀμχαρίαν* Scholiastæ obiecerit; quamque longè eum à poëtæ sententia abduxerit: dicerem, si liberet ostentare me in exagitandis aliorum erroribus. nunc eo ingenio sum, vt id, quod mihi verum videtur, nudè ac simpliciter proponere, satius ducam.

Quid intersit inter imperium patris & domini. Emen-
dati Afranij versus apud Gellium.

CAPVT IIIII.

MVLTVM interesse inter imperium patris & domini, longèque alia ratione regendos esse liberos, alia seruos, multi & philosophi & poëtæ veteres tradiderunt. nam seruilis quidè animus naturali quodam dominorum odio imbutus, coërceri ferè, nisi malo, non potest. liberi, quos cum parentibus arctissimo caritatis vinculo natura copulauit, officii sunt, & obsequio, & benevolentia deuinciendi. sed habendus diligenter est modus. neque enim laudandi sunt, qui ita indulgenter filios habent, vt ad omnia eorum peccata

L conni-

at. Mureta
ria Lectione
LII
28

coniuuant: qualis à Terentio inducitur Mitio: male
 que minus si qui se eis præbent inhonestarum libidinis
 administratos, & quod ait apud Euripidem Medea
 trix, *ἡμαρτινὸν οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἄλλο*. Ut fugiamus
 proponuntur illa in theatris, non ut imitemur:

Omnes parentes Libere liberis suis

Obsequelam facient, qui auscultabunt mihi:

Quippe qui magis amico utantur gnato, & beneuolenti.

Atque ego me id facere studeo: volo amari à meo.

Volo mei patris me similem, qui, causa mea,

Nauclerio ipse ornatus per fallaciam,

Quam amabam abduxit à lenone mulierem.

Neque puduit eum id ætatis sycophantias

Struere, & beneficiis me emere gnatum suum sibi.

Eos me decretum est persequi mores patris.

Nam me hodie orauit Argyrippus filius,

Amanti ut facerem argenti copiam sibi.

Et id ego per cupio obsequi gnato meo.

Volo amoris obsecutum illius. volo amet me patrem.

Flagitiosa quidem illa sunt, & à paterna lenitate nimis
 quantum abhorrentia, an verò si quis pater filium à
 brachio, aut crure, aut aliqua corporis parte debiliore
 inutilemque reddat, teter & immanis habeatur: non
 animus, quo nihil est diuinius, detorquebit, deprauabit
 corrumpet, hunc lenem, atque indulgentem putemus: ego
 verò imitem potius, & crudelem nominauerim. non
 herclè minus, quam si desipienti ac deliranti, & me
 tis vitio mortiferum venenum petenti pro cibo, præ
 beat, ei que se nihil negare posse dicat. Satis sit erran
 tes admonere, & admista blanditiis seueritate in viam
 reducere, lapsos erigere, ignoscere: non scire, non de
 mo excludere, non in manibus & compedibus habere
 præcipitare quidem labantes, & suapte sponte ruentes
 in exitum

in exitium impellere, non comitatis est, neque clementia, sed crudelitatis, & dementiæ: neque hoc qui faciunt, benigni patres, sed importunissimi filiorum suorum hostes sunt iudicandi. Pari quoque propemodum in vitio sunt, qui ad illam summam veritatis normam exigere omnia, quæ à liberis fiunt, volunt: neque fas putant, inconsultam illam & improvidam aetatem usquam offendere, & illectam blanditiis voluptatum à rationis præscripto deflectere: cum senes quoque ipsos, quibus multo facilius est domitas & compressas libidines habere, non nunquam tamen abripi earum æstu, neque *ἀρδάν τὸν νεῦν* perpetuò tenere posse videamus. Illi ergo superiores à filiis pro amore contemptum ferunt, nunquam enim contemptum cognita nequitia effugit. hi, quibus, naturæ lege, vita ipsa cariores esse debuerant, eis inuisos se, odiososque reddunt: & illud consequuntur, ut filij paternæ vitæ finem, suæ principium putent fore. Iam qui ne liberis quidem carus sit, eum consentaneum est, ne ceteræ quidem familiæ carum esse. Cui autem dulce quicquam esse possit in vita, qui se vivere tota sua domo non inuita?

Θάνατον δὲ, εἰ μὴ πάντες εὐχόμενοι δύνανται.

ille, non malè, nam quid miserius, quàm ita vivere, ut neminem videas, qui te saluum velit? quod consequuntur illi, ut dixi, qui metu potius, quàm reuerentia quadam, filios in officio continendos putant. Itaque præclare Afranius:

Horumce parentum est vita bilis liberis,

Qui malunt metui, quàm vereri se à suis,

cuius versus eò libentiùs adduxi, ut emendarem. apud Gellium enim mirabiliter deprauati leguntur. Quare neque exultanti iuuenum libidini frena laxanda sunt:

de Mureti
via Lectione
LII
28

neque ferox aetas duriore, quam par est, imperio
gis etiam exasperanda: sed ea utendum dexteritate,
ij qui reprehenduntur ipsi, non odio sui, sed amore
potius & beneuolentia id fieri sentiant: omninoque
ita temperanda omnia, ut & ab odio seueritatem
mitas vindicet, & à contemptu seueritas comitatem.

Emendatus Varronis locus, qui citatur à Nonio.

CAPVT V.

A S S E vinum: asse pulmentarium. sed eas, quò natura
aurigatur, non necessitudo. Ita planè citantur haec
verba Varronis à Nonio: nisi quòd librarium vitium
sedeas, coniunctè legitur pro, sed eas. Mirum est
tem, Victorium, qui hæc verba diligenter considerauit,
uit, eorumque sententiam satis commodè expectauit,
non vidisse, magnum in eis adhuc hære vitium, quò
que tale, ut sententiam planè absurdam & ineptam
ficiat. nam quid est tandem, quò natura aurigatur
non necessitudo? aut quò aurigatur natura, nisi
etiam necessitudo? puto autem tres primas litteras
timæ vocis ab aliquo librario sine causa geminatas
se, hoc modo: nec necessitudo. deinde illud, nec, mutatum
esse ab aliis in, non. ut planè ita legendum sit. Asse
vinum: asse pulmentarium. sed eas, quò natura aurigatur
necessitudo.

*Ab igne ad vitam crebrò tralatas esse multas ab antiquis
scriptoribus voces.* CAP. VI.

I G N E A naturæ esse animum, plerique veteres
diderunt. adducebantur autem in eam opinionem
quòd calore foueri, & vegetari omnia viderent: tum
quòd frigere cadauera: vnde & frigidam vitam
dixit Lucretius. Sed & mouetur per se ignis, & pal
turi: qu